



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobkyně: **Mgr. J. Ž.**, zastoupena JUDr. Janem Hostinským, advokátem v Brně, Drobného 45a, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Praha 2, Palackého náměstí 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra zdravotnictví č. j. 65658/2010-13/PRO ze dne 29. 4. 2011,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se včas podanou žalobou dne 30. 6. 2011 domáhala u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí ministra zdravotnictví č. j. 65658/2010-13/PRO ze dne 29. 4. 2011, kterým byl zamítnut její rozklad proti rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví č. j. 17850/2010/VZV ze dne 9. 8. 2010 o zamítnutí žádosti o vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu v boru odborný pracovník v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků podle zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů.

Žalovaný správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí mj. konstatoval, že Mgr. J. Ž. absolvovala, maturovala na Gymnáziu Dr. Karla Polesného ve Znojmě dne 29. 5. 1996 a posléze magisterské studium ve studijním programu Tělesná výchova a sport ve studijním oboru Rekreatologie na Univerzitě Palackého v Olomouci dne 6. 6. 2004. Z toho žalovaný vyvodil s odkazem na § 26 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání

způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, že žadatelka tedy postrádá odbornou způsobilost jiného odborného pracovníka, čili zdravotnickým pracovníkem s odbornou způsobilostí se nemůže stát nikdo, kdo nemá vzdělání odpovídající jinému odbornému pracovníkovi, tj. kdo tuto způsobilost nemá. Žadatelka žádá o vydání osvědčení, aniž by splnila podmínky pro jeho vydání.

Žalovaný se rovněž zabýval námitkou, že žadatelka byla Ministerstvem zdravotnictví zařazena dne 4. 1. 2006, č. j. JOP-487/2005 VZV-PI-45666/2005, do specializačního zdělávání JOP, do úseku činnosti Vyšetřovací metody v lékařské mikrobiologii, a že dne 30. 11. 2009 obdržela Diplom o specializované způsobilosti v oboru Vyšetřovací metody v lékařské mikrobiologii s označením specialisty Klinický bioanalytik pro lékařskou mikrobiologii podle nařízení vlády č. 463/2004 Sb., kterým se stanoví obory specializačního vzdělávání a označení odbornosti zdravotnických pracovníků se specializovanou způsobilostí. Odborná způsobilost žadatelky nebyla získána specializačním vzděláváním, neboť postrádá odbornou způsobilost jiného odborného pracovníka, neboť nemá vzdělání odpovídající jinému odbornému pracovníkovi.

Žalobkyně se svým podáním domáhala zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a namítala, že žalovaný nesprávně posoudil podmínky stanovené zákonem č. 96/2004 Sb.

Žalobkyně namítala, že žalovaný nezohlednil získaný Diplom o specializované způsobilosti v oboru Vyšetřovací metody v lékařské mikrobiologii s označením specialisty Klinický bioanalytik pro lékařskou mikrobiologii. Namítala, že žalovaný vyložil ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb. zjevně diskriminačně.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 12. 8. 2011 navrhl žalobu zamítnout a odkazoval na odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 29. 4. 2011. Současně sdělil, že případné rozhodnutí o odstranění tvrdosti ve smyslu ustanovení § 91b zákona č. 105/2011 Sb., kterým se novelizuje zákon o nelékařských zdravotnických povoláních, by nemělo být zaměřováno s žalobou napadeným rozhodnutím. Nejedná se o další postup žalovaného, jehož cílem by mělo být uspokojení žalobkyně po podání žaloby ve správním soudnictví.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 27. 5. 2014, při němž účastníci řízení, resp. jejich zástupci, setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 2 písm. c) zákona o nelékařských zdravotnických povoláních pro účely tohoto zákona se rozumí jiným odborným pracovníkem fyzická osoba provádějící činnosti, které nejsou poskytováním zdravotní péče, ale s poskytováním této péče přímo souvisejí; za činnosti, které přímo souvisejí s poskytováním zdravotní péče, se považují činnosti stanovené právními předpisy,

Pokud žalobkyně namítala, že žalovaný nesprávně posoudil podmínky stanovené zákonem č. 96/2004 Sb., musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Z ustanovení § 67 odst. 1 citovaného zákona vyplývá, že *ministerstvo rozhodne o vydání osvědčení zdravotnickému pracovníkovi na základě jeho písemné žádosti, pokud splnil podmínky pro výkon povolání bez odborného dohledu stanovené tímto zákonem.*

Žalobkyně se domáhala uznání odborné způsobilosti zdravotnického pracovníka v laboratorních metodách, avšak podle § 26 odst. 1 citovaného zákona *odbornou způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách (a v přípravě léčivých přípravků) se získává absolvováním*

a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu odborného pracovníka v laboratorních metodách, nebo

b) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu odborné zdravotnické laboratorní metody nebo kvalifikačního kurzu výroba, příprava a kontrola léčivých přípravků nebo

c) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko- fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu odborné laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví.

Žalobkyně však absolvovala magisterské studium ve studijním programu Tělesná výchova a sport ve studijním oboru Rekreatologie na Univerzitě Palackého v Olomouci, přičemž studijní obor rekreatologie nelze považovat za akreditovaný zdravotnický magisterský studijní obor, resp. akreditovaný magisterský studijní obor přírodovědného zaměření, resp. akreditovaný magisterský studijní obor přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko- fyzikálního zaměření. V inkriminované věci je tedy nesporné, že žalobkyně podle předložených dokladů neabsolvovala žádné zákonem předepsané magisterské studium a nemohla tedy nesplněním této podmínky – *conditio sine qua non* – získat odbornou způsobilost zdravotnického pracovníka. Žalovaný postupoval v souladu se zákonem č. 96/2004 Sb., když kontoval, že žalobkyně nesplňuje podmínky k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách (a v přípravě léčivých přípravků).

Pokud jde o ustanovení § 26 odst. 1 písm. c) citovaného zákona lze takovouto odbornou způsobilost získat rovněž absolvováním akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko- fyzikálního zaměření, které musí být doplněno absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu odborné laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví.

Žalobkyně sice takovýto zákonem předpokládaný doplňující akreditovaný kvalifikační kurz odborné laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví absolvovala, nicméně jí nadále chybí základní zásadní předpoklad pro získání odborné kvalifikace, tj. absolvování akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko- fyzikálního zaměření, neboť absolvovala magisterské studium ve studijním

programu Tělesná výchova a sport ve studijním oboru Rekreatologie. Absolvovala magisterské studium ve studijním programu, které zákon č. 96/2004 Sb. nezařazuje jako základní předpoklad k získání odborné způsobilosti pro kategorii jiného odborného pracovníka provádějícího činnosti, které nejsou poskytováním zdravotní péče, ale s poskytováním této péče přímo souvisejí.

Podle § 43 odst. 2 písm. a) zákona o nelékařských zdravotnických povoláních odborná způsobilost k výkonu povolání jiného odborného pracovníka se získává absolvováním a) akreditovaného magisterského studijního programu uskutečňovaného vysokou školou ve studijním oboru

- 1. jednooborového studia psychologie, pokud bylo zahájeno nejpozději ve školním roce 2007/2008 (psycholog),*
- 2. speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z logopedie a surdopedie (logoped),*
- 3. speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z oftalmopedie nebo tyflopédie (oftalmoped),*
- 4. matematicko-fyzikálního zaměření,*
- 5. přírodovědného zaměření, to je biologického, fyzikálního nebo chemického zaměření, včetně veterinárního lékařství a farmacie,*
- 6. elektrotechnického zaměření, nebo*
- 7. sociálního zaměření (sociální pracovník),*
- 8. pedagogického zaměření,*

Pokud žalobkyně namítala, že žalovaný nezohlednil získaný Diplom o specializované způsobilosti v oboru Vyšetřovací metody v lékařské mikrobiologii s označením specialisty Klinický bio analytik pro lékařskou mikrobiologii, a, že vyložil ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb. zjevně diskriminačně, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.

V inkriminované věci je nesporné, že žalobkyně absolvovala magisterské studium ve studijním programu Tělesná výchova a sport ve studijním oboru Rekreatologie na Univerzitě Palackého v Olomouci, absolvovala tedy obor, který v taxativním výčtu studijních oborů v ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb., jejichž absolvováním lze získat způsobilost k výkonu povolání jiného odborného pracovníka, není uveden, a pod žádný z uvedených oborů jej ani nelze podřadit. Žalovaný postupoval v souladu s tímto ustanovením a jeho závěr nemohl soud proto považovat za zjevně diskriminační. Citované ustanovení jednoznačně stanoví, že odborná způsobilost se získává absolvováním vyjmenovaných studijních oborů, zákon nedává příslušným orgánům do dispozice libovolně doplňovat další studijní obory. Závěr žalovaného, že studium, které žalobkyně absolvovala v magisterském studijním oboru je takového druhu, že ji nelze považovat ani za jiného odborného pracovníka ve smyslu zákona č. 96/2004 Sb. je správný a zákonný.

Pokud žalobkyně namítala, že absolvovala specializační studium určené zdravotnickým pracovníkům, resp. jiným odborným pracovníkům, v oboru Vyšetřovací metody v lékařské mikrobiologii, postupoval i v tomto ohledu žalovaný v souladu se zákonem, když konstatoval, že ji nelze požadované osvědčení vydat. Žalobkyně totiž nesplňuje základní podmínku odborné způsobilosti zdravotnického pracovníka, resp. způsobilosti jiného odborného pracovníka. Žalobkyně tedy sice získala specializovanou způsobilost, avšak bez získání základní odborné způsobilosti.

Výkon zdravotnického povolání patří do kategorie povolání, která jsou státem regulována, a to právě zákonem č. 96/2004 Sb., do něhož byla transponována mj. i směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací. Postup žalovaného byl v souladu s těmito právními předpisy, jakož i s čl. 26 Listiny základních práv a svobod. Žalobkyně měla svobodnou volbu, když se rozhodla pro studium na Gymnáziu Dr. Karla Polesného ve Znojmě a posléze pro magisterské studium ve studijním programu Tělesná výchova a sport ve studijním oboru Rekreatologie na Univerzitě Palackého v Olomouci. Žalobkyně rovněž měla svobodnou volbu, když se rozhodla pro specializační zdělávání JOP, v úseku činnosti Vyšetřovací metody v lékařské mikrobiologii. V jejím případě tedy nedošlo k žádnému porušení čl. 26 odst. 1 Listiny, když všechna tato studia jí byla umožněna absolvovat. Nutno konstatovat, že namítané ustanovení čl. 26 Listiny v odstavci 2 stanoví, že zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností. V inkriminované věci se jedná o zákon č. 96/2004 Sb. žalovaný svým postupem neporušil ani čl. 26 listiny.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. května 2014

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**